* * *

... І вийшов Колумб на берег Америки вранці.
Ступив на траву не відомої досі землі.
І вийшли з вігвамів наївні стрункі індіанці,
вітали його і крутили на пальцях брилі.
Жінки танцювали. Гримів над селищем бубон.
На шиї пришельцям вдягли запахущі вінки.
Такий був ласкавий чужинець з русявим чубом!
Браслети дзвеніли. Всю ніч танцювали жінки.
Багаття горіло. І плавали в морі медузи.
Вітри вигравали в тростині дзвінку ритурнель.
Розтуленим ротом сміявся Бог Кукурудзи,
на чорних пательнях стрибала срібна форель.
Плоди бурштинові вантажили в довгу дорогу,
і гімни священні співали, лицем догори.
На щастя чужинцям дали амулети в дорогу,
щоб тій каравелі сприяли добрі вітри.
Під ноги чужинцям гостинно сипали квіти.
На палки з бамбука спирали мудрість борід.
А діти смагляві, ще поки що вільні діти,
довірливо й довго махали Колумбові вслід...